

Barcelona. 22. 11. 52

Estimats amics: Han passat uns dies des que vaig rebre la seva afetuosa carta i deuen estranyar que no hegi contestat immediatament. aquest era el meu propòsit, però al final de la carta hi havia una nota demanant que també se'n fessin càrrec la Maria i l'Esperança i aquí radica el motiu del retard. La Maria ha passat una temporada que no podia estar per nos. Un rebot seu va fracturar-se una cama tot seguint, i encara es téu internat en una clínica per tal de reduir les múltiples fractures en extensió continua. Ja fa d'aquí quasi un mes i mig. Simultàneament hem hagut d'operar al més petit dels netets. Una apendicectomia senzilla però que també ha reclamat els cuidados de Maria que reparteix la seva vida entre el Santator i la clínica a Barcelona. És per aquest

mentira que el ha vist molt po-
d'alters temps. Hem coincidit algunes ve-
gades a la clínica, però ni el llibre ni la
convivència feien possible una llarga con-
versa. Per tota manera, com que li vaig
fer portar la carta de república en termes
generals, m'ha dit que li està d'acord.
Ella coincideix ja aquesta correspondència
que ara té vostè, i en diverses ocasions
hauríem contactat aquests fragments que
vostè ha seleccionat, realment són mag-
nífics i ajudarien molt a fer conèixer
un nou aspecte al "eu Mánic" que pot
molt bé ésser mirament esperat. A
més, com molt bé deia vostè mateix,
la qualitat de aquests fragments no des-
dix en absolut dels versos de Mánic,
els completa amb una demostració
evident de que en ell el poeta de-
mirava en tots els camps.

Si Ombra i Esperança van estar
d'acord amb tot el que vostè el
pensa, no cal que li digui que jo
també, en absolut. Sempre li he dit
que si hi ha una reunió amb un dels
membres l'oportunitat de les edicions

amb els que ho vivien des d'un punt
merament comercial, no sabia en
cap manera fer-ho amb vostè justa-
ment perquè se'ns fins a quins punts
en Màrius respectava i estimava les
seves opinions; a part que per trobo la
seva actitud molt ferma, sap que per
part nova no ha d'esperar una
rectificació. Si que compreu la meua
posició: vaig tenir la inmensa felicitat
de sentir-me tan afalagada i volgu-
da per el nostre estimat Màrius; tot
el seu representa per mi un tresor me-
tal i material, el valor del qual mol-
ta gent ni comprenien ni estima-
rien. Per mi en casen; a través de tot
el que d'ell guardo, en Màrius ve la
mort; segueix en mi, perquè es part
de la meua pròpia vida. Però ni així jo
puc parlar a vostè, no m'interessa, no
puc acompanyar-lo als quatre vents i et-
posar-lo al concutari que no vau donar
mai.

Repeteix una vegada més, que tot
el que fins està a la seva disposició. Ara
bé; no volria que il·lusionat per la mes-
tra que té en les seves mans, espere
massa del que trobarà quan vingui.

Vouig procurar seleccionar el millor que
vauig tuteu tota regala que era un
sita unian: ho tot. En fi, ja ho veuna
voste matie i seu faci que niqui
ben aviat. Tal com veunava li
retornu las copias; no un, ni grada
na saber si son tal com estan en
las cartas, o si voste los ha des perso
nalitat qualcom. scunt la Maria
volem recuar ho xi no es es possi
ble. També voldria saber si puc pa
lar d'aquesta seva posició a Su Sab
es el veiu quasi be' mai, ara matie
no l'hem vist d'abans de tota, però si
be' es segurament per parlar de la 3a e
dició i reclamar material a afegir-hi.
Voste només senyala la Maria i l'Espransa
vol dones que en silenci davant el no sé.

Sento molt que hagin tingut un
bon lliure i que l'avaluats de la primera
vera els faci pensar una en novales i en
el seu esperat retorn. Com ho tamen? Com
estan de salut? Es evident que? Estontes
gracia a bé en auene d'afersant; la par
sant foras bon lliure, a base de no portar
quasi mai de casa. La resta tot be, i els
volots de la Maria ja en pauca vols nos.
mal d'operat, i l'altre molt millor, y
Victor i els seus? Per tots carinyosos veials.
fa saber com els estimo la seva de en
Nencia

Estimada Xita i Estima: Us
poso uns ratlles a part perquè
al acabar l'altra carta m'a-
dono que quasi no us dic res
a vosaltres tan estimats. Com
estau? El mal record del causa-
ment que us va causar el rial-
ge, se n'ha anat ja? Seria molt
de lamentar que no us haguessin
quedat ganes de tornar, tant com
us espero! Hi ha vegades, quan
em trobo malament, que penso
que no tindrò pas el plaer de fer-
nar vos a veure definitivament
aquí; però em reca tant que sin-
cal més pensar que fa tant any
que agruanto per un fil, que em
m'ajudarà encara alguna mica
que falta. He passat poca ton-
hi serai, heu quieta a la vora del
foc a casa voltada d'ajusta gran
tendresa que tenen per mi tots els
meus germans, i que un fou ser

Tin tan felix

Vaig agrair molt la teua amabilitat en oferir-te per buscar aquests llibres i plantes que desitjo la meua pervenir. En aquest moment no tinc alhora a la mà perquè una vegada es crita la carta tu vos en parlarà ja no vaig guardar més la seua nota. És la deuençament de nou, i en cas que no ho tinguin encara t'ho diria amb la condició que ho fessis si no havia de causar-te massa molestia.

Suposo que el fet comença a passar, i que ja deuen tenir algun bon dia anticipat de primavera. Amb ella la teua feina no es farà tan feina; no saps com t'eu plaujo perquè a mi el fet em fa tant de mal, que em sembla que a tot hom li ho de passar el malic. De Xrita està ben rebuda, Cuida-la molt. Per tots aquests molts rebuts de lo que tant vos estima Norec